Kod komšija za Božić

Bio je to 7. januar, pravoslavni Božić. Vreme koje spaja i učvršćuje porodicu, ali i ono koje zbližava komšije, vreme kada se svi radujemo, smejemo, volimo...

Tako sam se i ja radovao ovom danu i jedva čekao veče kako bih išao kod komšija na Božić. Božić je moj omiljeni praznik jer sa sobom nosi posebnu čaroliju i magiju.

Spustilo se, najzad, veče i mi (mama, tata i ja) smo krenuli kod komšija da im čestitamo Božić i radujemo se zajedno sa njima. Srdačno su nas dočekali i ugostili. Na stolu su se šarenila razna jela. Atmosfera je bila predivna, a običaji vrlo slični našim, katoličkim. Mi bismo pred Božić unosili jelku u kuću, dok se kod ljudi koji ovaj praznik proslavljaju po pravoslavnim običajima unosi Badnjak. Dan pre Božića, na Badnjak, posti se i kod komšija pravoslavaca i kod nas, katolika, a na sam Božić se priprema tradicionalno bogata trpeza. Na stolu je obično pečenje, razne salate, pogača i najukusniji kolači. Žao mi je sto ovaj najveći hriščanski praznik ne slavimo svi na isti dan, jer su običaji i verovanja jako slični. Ali, ovako bar dva puta slavimo i družimo se, u miru i na način na koji su i naši preci to činili, uvek s velikim poštovanjem prema onom ko je do nas ili preko puta nas, prema komšiji.

Svako ima neki svoj običaj i tradiciju, ali je suština svuda ista, svi slavimo rođenje Isusa Hrista i provodimo vreme u miru i harmoniji. Nama, mlađima, ostaje zadatak da to što su utvrdili stariji čuvamo i negujemo.

Alen Forgić, 5.a